

SKJÆRTORSDAG. A. 2020.

2 Mosebok 12, 1-6, 11- 14. 1.korinter 11, 23- 26. Johannes 13,1- 15.

Mine brødre og søstre i Jesus Kristus!

I dag feirer vi skjærtorsdag og forbereder oss på feiringen av Kristi herlige oppstandelse påskedag. Skjærtorsdag markerer vi den høytidelige innstiftelsen av den hellige eukaristien. Gjennom den hellige katolske kirkes historie har skjærtorsdag vært forbundet med dåp av konvertitter. De som angret sine synder, ble forsonet med kirken denne dagen. Hellige oljer ble velsignet. Fotvaskingen er et sentralt element i denne messen, men høydepunktet er den hellige eukaristien. Dagens fest har altså mange motiver og har derfor ulike navn.

I år feirer vi denne viktige festen uten at de troende er til stede i kirken. Menighetene deltar i digitale messer. Mange steder i vår verden kan ikke de troende feire denne festen og gå inn i påskens hellige triduum. Dette er en ny situasjon som vi ikke har opplevd før, selv ikke når det var krig. Dette har vi ikke vært forberedt på.

Vi har også mange bekymringer og spørsmål om hva som skjer. Vi er forvirret av denne forferdelige situasjon som har påvirket hele verden og av de alvorlige konsekvensene denne krisen har på livene våre. Framtiden vår er usikker, vi vet ikke hva dagene som kommer vil bringe. Mens vi er urolige for koronaviruset, bryter det ut et nytt virus i mange land: Det er hatets virus.

Mange land er «stengt ned,» også vårt eget. I en slik situasjon kan frykten lett få kontroll over oss. Vi står i fare for å miste tilliten til hverandre og søker å unngå alle former for kontakt med andre. Mest av alt er vi usikre på hva som kommer til å skje med helsen vår, med arbeidet, med barna, foreldrene, besteforeldrene og oldeforeldrene.

Tilliten til vår egen styrke har blitt utfordret. Vi opplever hvor sårbare vi er alene og vi føler oss maktesløse. Dette er en opplevelse vi deler med mennesker i mange land.

I dagens hellige fest gir Jesus oss et nytt bud: «Likesom jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.» Dette budet gir han til alle mennesker.

I denne vanskelige tiden møter vi Jesus med lovsang. Han har gitt oss eukaristiens gave og prestedømmet. De ble begge født under Jesu siste måltid med apostlene. Eukaristien og ordinasjon er tett knyttet sammen. Uten prestedømmet hadde vi ikke hatt eukaristien. Under Herrens siste måltid ble vi født som prester.

I skjærtorsdagsnattens stillhet ser vi Gud på kne i det han vasker føttene våre. Gjennom dette sier Gud til deg: “Jeg gir deg meg selv. Jeg gir deg mitt legeme. Jeg gir deg mitt blod, jeg vasker dine føtter fordi jeg elsker deg.” Dette er et verdifullt øyeblikk - et øyeblikk fylt med ømhet. Dette er noe stort i noe helt enkelt. Samtidig overgår det alt vi kan forestille oss. Det er menneskelig og guddommelig på samme tid.

Som student på presteseminaret kom jeg over noen fantastiske ord: «Alle kristne, spesielt kristne prester, skal være vitner. Å være et vitne betyr å være et levende mysterium. Det betyr å leve slik at det blir tydelig at våre liv ikke ville gi noen mening, om Gud ikke eksisterte.»

En prest virkeliggjør sitt kall som prest når han ydmykt og uten selvopptatthet eller selvbevissthet vasker de følelsesmessige og åndelige føttene til dem som oppsøker ham. Når han befrir dem fra støv og skitt som de pådrar seg på deres vandring på livets vei. Han er en prest etter Guds hjerte når han ofrer sin tid, sin komfort og alle sine krefter i omsorgen for Guds folk - uten tanke på personlige kostnader. Presten viser tydelig hvem han tjener når Guds ære er det viktigste for ham, når han ikke vil kompromittere den katolske tro hverken i ord eller gjerninger fordi noen krever det av ham. Han følger ikke tidens krav om å være mer «moderne.» Han vil bære omkostningene ved å være et vitne om sannheten, selv om det betyr tap av menneskelig

respekt. Det er avgjørende for Kirken at presten ikke gir steiner for brød til menigheten. Vi vil alle gjerne bli godt likt - men til hvilken pris. Vi prester selger ikke Guds ære for 30 sølvpenge for å bli respektert av mennesker.

Prestens grunnleggende kall er å leve ut Jesu Kristi offer i sitt eget liv. Når presten feirer eukaristien på alteret, feirer han Kristi offer på en ublodig måte. Han står foran menigheten sin og gjentar Kristi hellige ord: «Ta og et alle derav for dette er mitt legeme og Ta og drikk alle derav for dette er mitt blods kalk. Mitt liv tilhører ingen andre enn deg. Livet mitt er ditt fordi jeg gir alt til deg.»

I dagens annen lesning skriver St. Paulus hva han selv har mottatt fra Herren Jesus. Han bekrefter at Jesus har bedt oss å feire den hellige messe og den hellige Eukaristien til minne om ham. St Paulus forteller oss at dette er den nye pakt, sluttet i nåde gjennom Jesu Blod.

Gjennom det hellige Eukaristis sakrament forkynner vi Herrens død inntil han kommer. Apostelen Paulus gir oss veiledning om hvordan vi skal motta dette sakramentet. Han sier: «Hver gang dere spiser dette brød og drikker dette beger, forkynner dere Herrens død, inntil han selv kommer. Slik at enhver som spiser brødet eller drikker Herrens beger på en uverdig måte, han skal stå til ansvar for Herrens legeme og blod.» (1kor 11, 26-27)

«Så får da enhver prøve seg selv før han spiser av brødet og drikker av begeret. For den som spiser og drikker uten å akte på Herrens legeme, han spiser og drikker seg selv til døds.» (1kor 11, 28-30) For at vi ikke skal bli dømt skal vi motta den hellige Eukaristi etter at vi har fått del i forsoningens sakrament. Da lever vi i nåden.

Eukaristien kalles det «siste måltid». Kirken har feiret det siste måltidet ned gjennom historien fram til i dag. Når kirken på nytt feirer det siste måltidet denne skjærtorsdagen har vi del i det samme måltidet som Jesus feiret sammen med sine apostler. Eukaristien begynte som et måltid i Jerusalem, men har spredt seg til de fleste land og kontinenter.

Skjærtorsdag ble kirken født og døpt inn i mysteriet. Herren sier at han har lengtet etter å spise dette måltidet med apostlene sine. Han vet at nå begynner Guds nye skapelse. Nå skal mennesker lukkes inn i Guds nye pakt med oss. Gud vil være sammen med vanlige menn og kvinner, ikke bare helgner. Dette er skjærtorsdagens budskap. Det er enkelt og fantastisk på samme tid. Det er dagen da vi fylles med Jesu Kristi kraft. Gud vår Far sier.: « Jeg gir deg all min kjærlighet og du skal gi all din kjærlighet til meg.»

Kjære brødre og søstre, sammen med dere er jeg en kristen. For dere er jeg også en prest. Sammen kan vi ta hverandres hender å bli forenet med hverandres i troen. Sammen skal vi snart gå inn i Getsemane - hagen i bønn. Sammen skal vi møte Jesus Kristus i oppstandelsens hage 1.påskedag og være sammen med Kristus i tid og evighet. Amen.

